

MÉH e-HÍRLEVÉL

93. szám, 2017. Karácsonyi szám

A Fény születése

Kedves Barátaink!

Rendhagyó MÉH hírlevelet olvashattok ezúttal. Kevesebb programajánló, s több elmélyülésre ösztönző írás került bele. Sokan küzdünk szinte reménytelenül az Adventi/Karácsonyi időszak visszavarázslásával. Elég volt az év végi rohanásból, kapkodásból, az ajándékvásárlási lázból, a „fogyassz, tévézz, pazarolj” dzsidipinövelő agymenésből, a kicsicsázott városi/falusi látképekből!

Kérjük vissza a Csendet, az elmélyült, lassú decemberi időt/ az Időt! S várjuk a Fény születését!

Namzi

Bántja lelkem a nagy városiakoknak

Durva zaja,

De jó volna ünnepelni

Odahaza

De jó volna tiszta szívből

-Úgy mint régen -

Fohászokdni,

De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent,

Elfeledni,

De jó volna játszadozó

Gyermek lenni.

Igaz hittel, gyermek szívvél

A világgal

Kibékülni,

Szeretemben üdvözülni.

/Ady Endre: Karácsony - részlet/

Tartalomjegyzék

A Fény születése.....	1
Kilián Imre: Karácsony titka.....	3
FÉNYLÁNC, 2017.....	4
A SLOW MOZGALOM.....	4
Carl Honoré: Slow – A lassúság dicsérete.....	5
Film - Philippe Borrel: Sürgősen lassítsunk!.....	5
VÁSÁRLÁSI TANÁCSOK FELNŐTTEKNEK (ÉS PERSZE GYEREKENEK).....	6
BOLYAVÁRI ESTÉK.....	7
AMBRUS LAJOS: MAGYAR ALMÁK AMERIKÁBAN.....	9
Naptár a 2018-as esztendőre.....	9
Wass Albert: Karácsonyi mese.....	10

Kilián Imre: Napisten születése...

Kilián Imre: Karácsony titka

Az ünnephez közeledve érdemes leülnünk és elgondolkodnunk. Mit is ünneplünk karácsonykor, és miért van ekkora jelentősége az életünkben?

A szó a hivatalos eredettan szerint szláv eredetű, és az ortodox egyház közvetítésével került a magyar nyelvbe (pl. románul: kraciun, de ők latin átvételnek gondolják). Más szómagyarázatok „kerescsenünnepként”, illetve „kara-csún”-ként magyarázzák. Ez utóbbi az egyes keleti nyelvekben megtalálható „kara”, és a magyarban is létező, de feledésbe merült „karacs” azaz „sötét, fekete”, és a „csún”, azaz „forduló” szó összetételét jelenti.

Ezzel pedig el is értünk az ünnep legősibb és egyben határtalanul egységes értelmezéséhez. Már a történelem előtti időkben is ünnepezték az emberek az évkör jeles napjait, a napfordulókat és napéjegyenlőségeket, amelyek közül a téli napforduló minden bizonnyal különleges helyen lehetett. Ilyenkor a legrövidebb a nappal, a villany nélküli világban ilyenkor lehetett a legkevesebbet odakint dolgozni. Hajnalban még igen hideg van, az ember gyorsan visszafordul a házba, a tűzhöz, pár óra munka után szinte már megint itt van a sötétség... Nyilván, több idő maradt a házban beszélgetni, barátkozni, az időt mútatni, netán dalolni-táncolni, vagy közös benti munkákat végezni, mint kukoricamorzsolás, fonás-szövés, stb.

A népmonda szerint a könyörtelen sárkány ellopta és megkötözte a Napot és a Szelet, akit a kis királyfi éppen Karácsony környékén szabadított meg.

A kereszténység a természethitek sok-sok elemét átvette, és beépítette a saját rendszerébe. Pontosan nemigen mondható meg, az évkörben mikor is született Jézus Krisztus – még a pontos évszámra is csak közelítő feltételezések vannak. Jézus alakja azonban feltűnő hasonlatosságot mutat más korai vallások Napistenével: életerős fiatalember, aki születésével a fény ígérését hozta a földre...

Hogyan ünnepezzük mi, természethívők Karácsony ünnepét? Mi legyen az angyalokkal, és mi a szeretettel? Hogyan építhető mindez be a fogyasztói világba, vagy a fogyasztói világba rejtett öközárványainkba?

Igen, ez az évkör legsötétebb napja, amikor Napkirály és Szélkirály elrablóját, a szörnyűséges Kalamóna sárkányt Szépmező Szárnya, az öreg Pusztá fia életre-halálra szóló csatában legyőzte, és szabadjára engedte a Napot, a Szelet, meg a sárkány kastélyában található elrablott leányokat és egyéb jószágokat is.

Igen, ez a Fiú születésének az ünnepe is, aki azért érkezett, hogy fényt hozzon az életünkbe, de nem sokkal később – mindenképpen idejekorán – sajnos meghalt...

Igen, ez a nap az, amikor össze kell szednünk a hozzánk tartozókat, bármennyire is szétszórva élünk, és lehetőleg együtt kell ünnepeznünk. Az ünneplés pedig azt jelenti: kicsit el kell csendesülni, kicsit egymásra figyelni, haza- és megtérni a gyökereinkhez, az őselemeinkhez. Igen, tűzzel, vízzel, földdel, éggel, karácsonyfával, gyertyalánggal és angyalokkal is... Az ajándékozás csak sokadlagos jelentőségű, csupán egy szimbólum, az együttlét, az egymásra hangolódás a fontos.

Nevezhetjük mindezt szeretetnek is, de nem az elnevezés a fontos... Áldott ünnepet mindenkinek!

FÉNYLÁNC, 2017

A Fénylanc tizedik születésnapjára

Szeretettel és hálával köszöntünk tizedik születésnapodon. Sokunknak adtál hitet és reményt már gyermekként is. 2012 decemberében, amikor mindenki a világvégét várta, a Te fényednél melegedtünk. Összegyűltek körülötted a magányba száműzött emberek, és elkezdtek a Jövőről beszélgetni. A nagy dolgok mindig egyszerűen kezdődnek. Egy EGYszerű, Istentől sugallt képpel. Mert minél egyszerűbb valami, annál maradandóbb, és ami a legegyszerűbb: az ÖRÖK!

Éljél soká, nőjél nagyra és borítsd fénybe a világot! Léteddel emlékeztess az embereket a legfontosabb tudásra:

NEM VAGY EGYEDÜL!!!

Kérlek legyél része a Fénylancnak! Jelöld be, barátaiddal hol raktok tüzed, vagy keresd meg a hozzád legközelebb eső fényt:

<http://fenylanc.uw.hu/2017/>

Isten áldjon!

Géczy Gábor

A SLOW MOZGALOM

“Néha úgy viselkedünk, mintha lenne valami fontosabb az életnél. De micsoda?”

/Antoine de Saint-Exupéry/

A slow mozgalom 1986-ban indult el Olaszországból, a kezdetét egy olasz gasztroblogger, Carlo Petrini tiltakozásához kötik, aki az olasz kultúra egyik legfontosabb jelképénél, a római Spanyol Lépcsőknél egy gyorsétterem megnyitása ellen lépett fel. Ekkor még csupán az étkezés, a slow food volt a mozgalom fókuszában, innen ered az elnevezés is: egy mozgalom, ami a fast (food) ellen lép fel. Három évvel később, 1989-ben Párizsban megszületett a slow food alapidokumentuma, ami a gyorséttermekkel és a műanyag ételekkel szemben a piacra járást, az étel elkészítésének élvezetét és az ízlelgetést hirdette. A slow food mozgalmat aktivisták indították el világ körüli újtárra, és ennek megfelelően ez a megközelítés kritikus megközelítésmódot is közvetít. A mozgalom aktivistái, Petrini vezetésével alapelveket fogalmaznak meg, közösségekbe szerveződnek, eseményeket szerveznek, és a mai napig párbeszédet kezdeményeznek a különböző országok kormányzataival és az Európai Unió intézményekkel, hogy kifejezzék az általuk képviselt termelők igényét a világ vezetői számára.

A slow filozófia mostanáig az étkezés és a lassú városi életmód területén vált igazán kidolgozottá, ennek megfelelően a Slow Food és a Cittaslow mozgalmak olyan nemzetközi ernyőszervezeteket jelentenek ma már, amelyek igen nagy tagszámmal, és megannyi országos és regionális alszervezettel büszkélkedhetnek. E két téma szervezetei központilag irányítják a helyi képviselőket, viszont más területeken (Slow Health, Slow Travel, Slow Parenting, Slow Work, Slow Sex, Slow Fashion, Slow TV és Slow Living) a nemzetközi slow mozgalom nem vált egy központilag irányított szervezetté, nincsen egy fő bázisa. Olyan emberek

spontán találkozásából és alulról szerveződő kezdeményezéséből áll, akik fontosnak tartják a lassítással kapcsolatos gondolatok terjesztését a világban: egyéni kezdeményezésekben nyilvánul meg, vagy ezekből nővi ki magát kisközösségi vagy mozgalmi méretekig.

Magyarországon a slow mozgalom legaktívabb képviselője a Slow Budapest, amely szervezetileg állandó, folyamatosan megújuló közösség, zászlójjára a Slow Life alapértékeit tűzte ki. Emellett hazánkban jelen van Slow Food mozgalom is, melynek szervezeti működése decentralizált: öt magyar slow food közösséget tartanak számon (Centrál Budapest, Tokaj, Pécs-Pannonia, Kiskunság, Régi Jó Ízek Barátai), ahol minden helyi csoport (konvívium) önálló vezetés alatt áll. Hazánk az élhető városok terén is tett már le az asztalra: 2010-ben a nemzetközi Cittaslow szervezet elnöke bejelentette, hogy a 2009-es jelentkezést és az azt kísérő fejlesztéseket követően Hódmezővásárhely megfelel a mozgalom elvárásainak, így bejegyzett Cittaslow várossá válhat.

<http://slowbudapest.com/a-nemzetkozi-slow-mozgalomrol/>

Carl Honoré: Slow – A lassúság dicsérete

Carl Honoré könyvét mindazoknak ajánljuk, akik sebességfüggőségben és időhiányban szenvednek, akik túlhajszoltnak, vagy kontroll nélkülinek érzik az életüket. Kihagyhatatlan olvasmány azoknak, akik érdeklődnek a slow mozgalom és filozófia iránt, és el szeretnék valahol kezdeni az ismerkedést a témával, miközben a saját életükön is lassítanának. Egy remek „első” slow könyv, ami rögtön részleteiben teszi átláthatóvá a mozgalom 80-as évek végi elindulását és értékeit, és az azóta tartó három évtizedes fejlődését. Mindezt úgy, hogy a tények nem fárasztják le az olvasót: az újságíróként dolgozó Carl Honoré ugyanis a hitelesség megtartása mellett kitűnően ért a történetmeséléshez. Egy újságírói precizitással megírt könyv, ami példáival az amúgy a slow témájától idegenkedő férfiaknak is egyértelművé teszi, hogy a lassítás filozófiájának helye van mindannyiunk életében.

A fejezeteket bevezető, az elmúlt évszázadok gondolkodóitól kölcsönvett idézetek rámutatnak a téma örökérvényűségére: bármilyen korról is legyen szó, a gyors és lassú kérdése mindig is foglalkoztatta az emberiséget. Ám az ipari forradalom óta tartó, gépekhez igazított léptékű fejlődés hatására eljutottunk mára oda, hogy mindennél időszerűbb a kérdés: az innovációk hatására felszabadult időnkkel mihez kezdünk? Tovább gyorsítunk az életünkön, és mi szolgáljuk ki a rendszert, vagy bizonyos esetekben ragaszkodva az emberi tempóhoz megpróbálunk kiegyensúlyozottan, és ami még fontosabb, fenntarthatóan létezni?

Beszerezési lehetőségek: <https://moly.hu/konyvek/carl-honore-slow-a-lassusag-dicserete>

Film - Philippe Borrel: Sürgősen lassítsunk!

A dokumentumfilm-rendező, Európában, az Egyesült Államokban, Latin-Amerikában és Indiában forgatott olyan kezdeményezésekről, helyi közösségekről és civilekről, akik egy másfajta gondolkodásmódon alapuló életformát követnek. A film olyanokról szól, akik ebben a felgyorsult világban is törekszenek az emberi tempó és értékek megtartására, akinek fontos a közösség, a helyi tradíciók megőrzése és az ipar támogatása.

http://slowblog.blog.hu/2015/07/10/philippe_borrel_surgosen_lassitsunk#more7615134

(magyar felirat: jobb alsó sarokban cc-re kattintva)

VÁSÁRLÁSI TANÁCSOK FELNŐTTEKNEK (ÉS PERSZE GYEREKENEK)

Nyakunkon a Karácsony s ez ma már sajna nem elsősorban a lelki elmélyülésről szóló időszak, sokkal inkább az ajándékozási/vásárlási **őrület napjairól, heteiről**. Tudom, hogy a MÉH hírlevél olvasói ebből a szempontból jóval tudatosabbak, de talán hasznos lesz mindenkinek ez a pár jó tanács.

A TUDATOS VÁSÁRLÓ 12 PONTJA

1. A pénzeddel szavazol!

A vásárlás a Te döntésed. Eldöntheted, mit és kit támogatsz, mit nem. Nem kell támogatnod a környezetszennyezést, vegyszerezést, gyermekmunkát, a buta, káros és felesleges dolgok tömeges gyártását, a multi áruházakat!

2. Helyi termékeket vegyél!

Keress a lakóhelyed közelében készülő dolgokat, ha teheted, **válassz helyi** terméket vagy ismerős kistermelőt! A nagy bevásárlóközpontok helyett vásárolj piacon / **termelői piacon, vásárokon** vagy helyi boltban! Kutasd fel a jó helyeket és terjeszd ismerőseid körében! **Így a helyi termelőket, saját** környezetet támogathatod, valamint kevésbé járulsz hozzá a szállítással járó környezetterheléshez.

3. Frisset

Friss, hazai idényzöldséget és -gyümölcsöt vegyél az üvegházi, több tízezer kilométert utaztatott, mesterségesen érlelt, agyoncsomagolt és tartósított áruk helyett!

4. Tartós használat!

Kerüld az eldobható dolgokat, ezek tömeges előállítás és kidobása energiapazarlással és környezetszennyezéssel jár! Ma már a „tervezett (beépített) elavulás” mindennapos dolog, igyekezz kiszűrni a gyorsan tönkremenő termékeket! Főleg nagy értékű holmik, készülékek vásárlása előtt értekezz ismerősökkel, szakemberrel vagy látogass a termékről szóló fórumokat!

5. Cetli

Vásárlás előtt írd össze, mire van szükséged! A nagy üzletek profi módszerekkel csábítanak felesleges pénzköltésre. Ne hagyatkozz 'polctrükkökre'!

6. Telekocsi

Oszd meg az autódat, illetve keress telekocsi lehetőséget, ha utaznod kell! Így kevésbé terheled a környezetet s a költségeid is csökkennek!

7. Keresd az eredetit!

Ne dőlj be a szép külsőnek és a vicces dumának! Kerüld a nem természetes alapanyagból, vegyszerek segítségével, gyárilag előállított ételeket!

8. A szemét a legdrágább!

A szemét értelmetlen pénzkidobás Neked és terhelés a környezetnek: mindig gondold végig, mennyit dobsz majd ki abból, amit megveszel, illetve mennyi időre vásárolod az adott cuccot!

9. Mennyi műanyagot viszel haza?

Vigyél magaddal táskát, szatyrot, ne fogadj el zacskót mindenhol! Válaszd az egyszerűen csomagolt árukat. Keresd a visszaváltható, illetve újrahasznosított csomagolást! Egyes boltokban, áruházakban vannak kitéve üres dobozok, rekeszek, amiket használhatsz az áruk elvitelére!

10. Olvasd el a címkéket!

Az élelmiszerek és kozmetikumok rengeteg káros (és felesleges) anyagot tartalmazhatnak. Ne kezeld magad vegyszerrel, se kívülről, se belülről, ha vegyszer nélkül is kaphatsz.

11. Ha elromlott: javítsd!

12. Légy körültekintő!

Ha nincs is tökéletes termék, keresheted mindig a jobbat. Legyél tudatos: járj utána, hogy ki állítja elő, mit tartalmaz, mibe csomagolják, hová kerül! Számos internetes fórum van, amely a különféle termékek tartósságával, hasznosságával vagy éppen hibáival foglalkozik!

+1. Alakítsunk vásárlói csoportokat! Számos jó termék olcsóbban megvásárolható, ha nagyobb tételben vesszük, ráadásul a szállítási **költség is redukálódik!** (Több termék esetén Visnyeszéplakon már működik „közösségi beszerzés”: pl. mosószóda, kenyérliszt, metsző szerszámok, bio-gabona, hidegen sajtolt olaj, paraffin stb. Ez azonban még jelentősen bővíthető!)

+2. Szeretettel betekerve. Karácsonyi ajándékozás előtt gondoljunk arra, hogy legszebb, s legértékesebb az az ajándék, amit saját kezünkkel, saját **kreativitásunkkal készítünk és** egyben a legkörnyezetbarátabb is (persze ettől aztán egyáltalán nem pörög a dzsidipi...)! Ha erre nincs módunk vagy időnk vásároljunk a környezetünkben alkotó emberektől kézi készítésű ajándéktárgyakat, gyerekjátékokat!

A 12 pont a „Tudatos Vásárlók Egyesületének” kiadványa alapján készült. <http://tudatosvasarlo.hu/12pont>

(Részletek a készülő „Ökológiai kiskaté Visnyeszéplakiaknak” c. füzetből. Szerkesztő: Zaja Péter Támogató: Visnyeszéplaki Faluvédő és Közművelődési Egyesület)

BOLYAVÁRI ESTÉK

Kedves Fészekmelengető Barátaim!

Szeretettel meghívunk a Bolya-fészek 2017. december huszadikán, szerdán, este hat órakor kezdődő alkalmára:

TÉLI NAPFORDULÓ KÖSZÖNTÉSE

Tisztelgés a cédrusnál

Találkozás a Széll-Kálmán-téren, az óra alatt.

Indulás hatkor a Hűvösvölgy felé tartó villamossal.

A Vadaskerti útnál leszállunk, s innen rövid séta a Cédrushoz.

Tövében mécesest gyújtunk, s meghallgatjuk

a köszöntésül ajándékba hozott gondolatokat, énekeket,

sőt még táncolni is fogunk ...

Az örökzöld növény, mint a pálma, a ciprusféle, fenyőféle, cédrus, régen Mezopotámiában és környékén, így az Urmia-tó vidékén élő őseinknél is, az istenség, a világmindenség, az élet és a tudás jelképes fájának egyik alapnövénye volt.

Valamely szép példányát a környékén lakók jelképesen mint isten-, világ- és életfát kiemelten tisztelhették, mellette istentiszteleti és más szertartásokat, ünnepségeket rendezhettek. A régi felfogás szerint az istenség

jelen van a világmindenség minden részletében, és annak tulajdonságaként, törvényeként is megmutatkozik, így jelképezhető élőlényel és élettelen anyaggal is (növény, állat, ember, tűz, víz, lég-ég, föld stb.).

A termést, magot létrehozó növényt, így a cédrust is, alapvetően női jellegűnek tekintették, mely hím-nős virágzat esetében önmagából képes létrehozni a hímséget is. Így jól jelképezheti az ősi felfogásnak megfelelően a női ősök elsődlegességét az eredetileg másodlagos férfiúi oldallal együtt.

Napfordulók idején a fényt és a fényt szülő anyát együttesen ünnepelték.

Régen a születésnap nemcsak a gyermek születésének, hanem az őt szülő anya születésének ünnepe, évfordulója is volt.

A téli napforduló napja az év egyik olyan sarokpontja, mely a nyári napfordulóval együtt egységes keretet ad életünknek.

Az év(szakok) lüktetését, ünnepes lélekkel, átéléssel érzékelhetjük-észlelhetjük-érezhetjük és tudatossággal tarthatjuk éberen magunkban. Erre nyugodt, elvonulós, elcsendesedős perceket kell szánunk. Szabadon, lehetőleg szabadban.

A tél(i napforduló) az álmok, a tervek kigondolásának, a belső világosságnak sajátos ideje.

Ekkor érik meg, ilyenkor válik csíráképpé a föld mélyén elcsendesedő mag magzata.

Ekkor kezd életre kelni és megvalósulni a benne szunnyadó gyökér, szár, levél, virág.

Mi emberek is csak így válhatunk alkalmassá az idő minősége szerinti tennivalónk tudatosítására.

Mi magunk is ebben az eleven csendben érhetünk meg a vállalt feladatunk értésére, elvégzésére.

Megérthetjük magunkat, a másikat, a mindenséget, az emberségünket.

Regölés

A regölés lényegében természetvarázsló köszöntés, bőség varázsló, párokat összebűvölő, adománygyűjtő célzatú szokás volt. A regölés a téli napforduló ünnepének emléke.

A karácsony táji népszokások egyik legértékesebb hagyománya, egyike a legrejtelmesebb szokásainknak. A regősök ősi, varázserejű jókívánásokat mondtak a háziaknak. A szokás legfontosabb mozzanata ugyanis a jókívánások kifejezése. A regősök eredetileg nem közönséges köszöntők, hanem varázslók voltak, hatalmukban állt a szavakkal kifejezett jókívánások valósággá idézése is.

Elérhetőségek:

BolyaFészek, 1067 Budapest, Csengery utca 62/b. fsz. 1.

Távbeszélő: 312-68-77, távlevél: bolyanyo@freemail.hu és bolyapo@gmail.com

AMBRUS LAJOS: MAGYAR ALMÁK AMERIKÁBAN

Naptár a 2018-as esztendőre

Az Amerikai Nemzeti Mezőgazdasági Könyvtár (USDA NAL) hatalmas akvarell-gyűjteménye közel négyezer almaábrázolást tartalmaz. Ezeket átnézve, Ambrus Lajos író-gyümölcsész magyar nyelvű fajtanevekre lett figyelmes a festményeken: Tukor (Tükör), Kossuth, Magyar, Mihalyfi, Noble Sovar (Nemes Sóvári) stb. –: magyar almák, az Újvilág számos államából begyűjtve és lefestve, a 19. és 20. század fordulóján. – Milyen régi magyar almafajtákkal feleltethetőek meg ezek a névjelölések? Hogyan kerültek Amerikába? S akadhat-e közöttük vajon olyan rég kihalt, magyar fajta, amelynek ábrázolását itt találhatjuk meg elsőként? – A 12 db. színes, nagyalakú almaillusztrációt és fajtaleírásuk mellett megtalálásuk, azonosításuk történetét közlő alma-kalendárium kisebbfajta tudományos szenzáció -- és szemet gyönyörködtető, tanulságos nézegetnivaló egy teljes esztendőre.

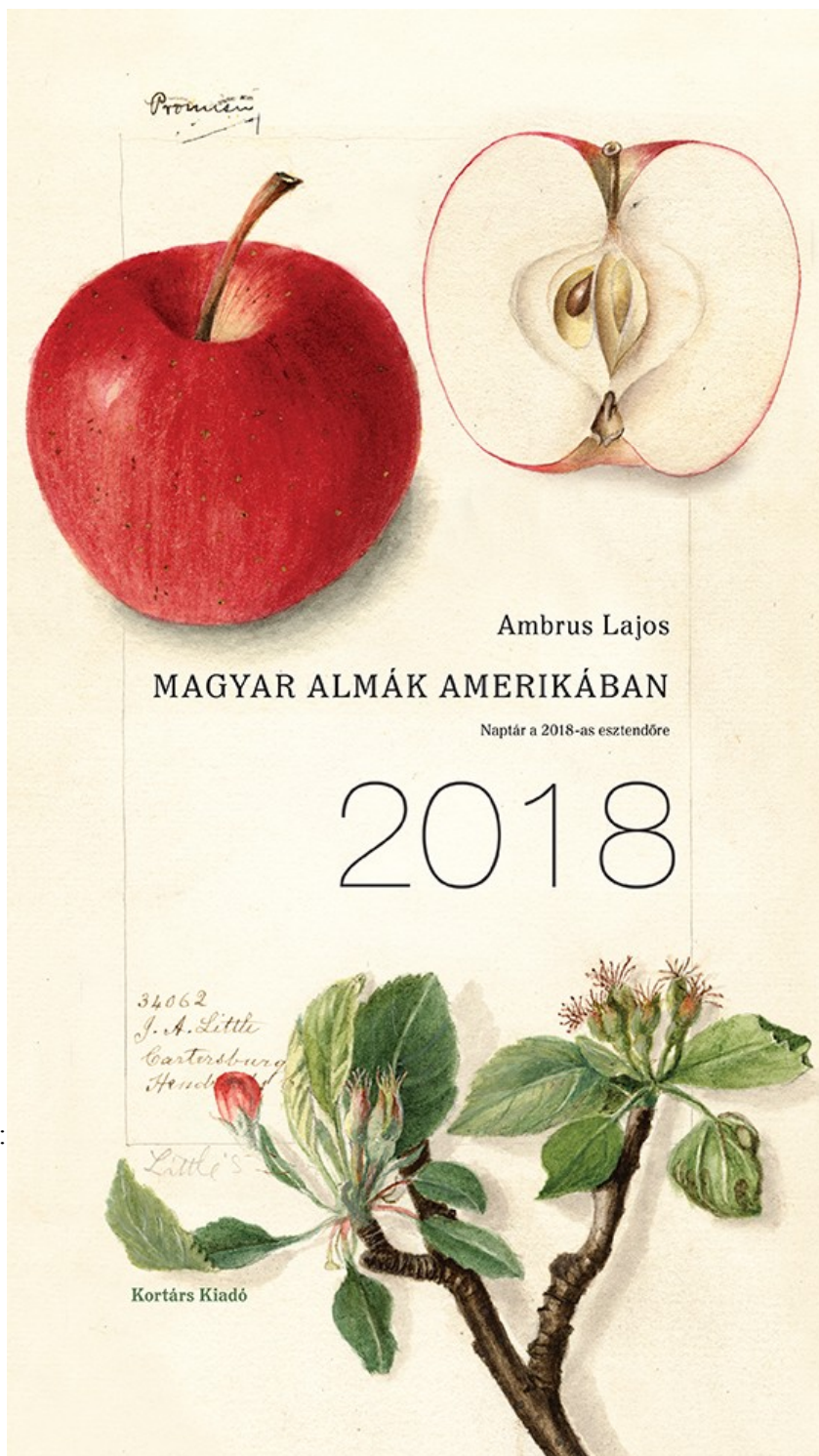
Spirálozott falinaptár, 197*350 mm, 16 lap, színes illusztrációkkal

Ára: 2 500 Ft

Megrendelhető: Kortárs Könyvkiadó T: 30 231 4515 cím: 1062 Bp., Bajza u. 18., levélcím: 1396 Bp. Pf. 492.

email: korkiado@t-online.hu, web:

www.kortarskiado.hu

Wass Albert: Karácsonyi mese

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfahasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szüzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végiben, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng.

Mi gyermekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan, és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, hűségesen elénekeltük a Mennyből az angyal összes verseit.

Ének után apám fölolvasta a betlehemi csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda.

Kis idő múltával nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

- Aztán tudjátok-é - kérdezte -, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?

- Akkor született a Jézus Krisztus - felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s nagyapánk bólintott rá.

- Ez igaz - mondta -, mert hogy ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Köreje gyűltünk a szőnyegre, mindegyikünk valami új játékot cipelve magával, s figyelmesen lestük a száját, mert nagyapánk nagyon szép és érdekes meséket tudott ám.

- Hát az úgy volt - kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából -, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Babel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másiknak szebb háza van.

Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett benne a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jötevőjére a házat.

Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget.

A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, mikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki: "Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet gonoszsága miatt pusztulásra ítélt. Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akinek még megtalálod egy csöpp kis nyomát a jóságnak, annak gyűjtsál gyertyát a szívében. Én pedig majd az utolsó előtti napon alánézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája."

Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot.

A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalan, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatózva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka száraz, fagyott kenyere, az elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundáért meggyilkolta apját a fiú, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem.

Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva.

Kiéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borították a testét, de mégis húzta, vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől.

"Minek kínlódsz ezzel a fával? - kérdezte meg az angyal. - Hiszen ha tüzet gyújtánál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette."

"Jaj, lelkem, nem tehetem én azt - felelte az ember. - Asszonyom, s kicsi fiacskám van otthon, kik fagynak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok."

Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaértek vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegény ember élt. Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadtra éhezett asszony s egy didergő kisfiú odahúzódtak a tűz mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jóságot talált abban.

"Édesanyám, éhes vagyok..." - nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt a rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek.

"Miért nem eszed meg magad a többit? - kérdezte az angyal. - Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz."

"Az nem baj, ha én meghalok - felelte az asszony -, csak legyen mit egyék a kicsi fiam."

S az angyal ott nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe.

A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt: "Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megosztanám velük ezt a kis kenyeret, meg a helyet a tűznél!"

Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kisfiúnak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez.

S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alánézett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot. És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jóságot a földön, ha nem is többet, csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátékint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

- Ez a karácsony igazi meséje - fejezte be nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-régi karácsonyestén -, én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy megjegyezzétek jól, és emlékezzetek reá. Mert ez a mi emberi világunk újra építeni kezdi a Bábel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből, s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat, meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékezzetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

A Magyar Élőfalú Hálózat e-hírlevelét

Szerkesztette: Zaja Péter: namzi@tvn.hu

Lektor: Kilián Imre: kili@gyurufu.hu

Régi hírleveleinket itt olvashatjátok: <http://www.elofaluhalozat.hu/e-meh.php>

Munkánkat segíti: A Magyar Élőfalú Hálózat, Visnyeszéplaki Faluvédő és Közművelődési Egyesület és a Természetes Életmód Alapítvány

Tevékenységünket támogathatja anyagilag a „Visnyeszéplaki Faluvédő és Közművelődési Egyesület”-en keresztül: OTP 11743002-29912371